

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2286,**annettu 15 päivänä joulukuuta 2016,****yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella 13 päivänä kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 d artiklan 1 kohdan,

on kuullut Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan verkkovierailuoperaattorit eivät saisi periä verkkovierailuasiakkailta missään jäsenvaltiossa mitään lisämaksuja kotimaan vähittäishintoihin nähden, kun kyseessä ovat säännellyt soitetut tai vastaanotetut verkkovierailupuhelut, säännellyt lähetetyt verkkovierailutekstiviestit tai käytetyt säännellyt verkkovierailudatapalvelut, multimediatekstit mukaan luettuina, kohtuullisen käytön politiikan mukaisissa rajoissa. Kyseistä säännöstä sovelletaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 edellyttäen, että mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinoita koskevan ehdotuksen johdosta hyväksyttävä säädös on tullut sovellettavaksi tuohon päivään mennessä.
- (2) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 säädetään, että verkkovierailuoperaattori voi erityisissä ja poikkeuksellisissa olosuhteissa hakea kansalliselta sääntelyviranomaiseltaan lupaa soveltaa lisämaksua verkkovierailuasiakkaisiinsa. Tällaisen lupahakemuksen mukana on esitettävä kaikki tarpeelliset tiedot sen osoittamiseksi, että verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen puuttuessa operaattori ei pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä vaarantaa sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden.
- (3) Jotta voidaan varmistaa sellaisen politiikan yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa, jolla pyritään estämään verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö (ns. kohtuullisen käytön politiikka), sekä varmistaa lisämaksun perimistä koskevien lupien yhdenmukainen soveltaminen, on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kohtuullisen käytön politiikan soveltamista sekä menetelmiä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamaa hakemusta.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kohtuullisen käytön politiikan tavoitteena on estää verkkovierailuasiakkaita käyttämästä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen hinnalla vilpillisellä tai poikkeavalla tavalla, kuten käyttämällä tällaisia palveluja muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten, esimerkiksi käyttämällä tällaisia palveluja jatkuvasti. Täytäntöönpanotoimenpiteillä olisi varmistettava, etteivät verkkovierailuoperaattorit käytä mahdollisuutta soveltaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi verkkovierailun kohtuullisen käytön politiikkaa muissa tarkoituksissa sellaisten verkkovierailuasiakkaiden vahingoksi, jotka harjoittavat ajoittaista matkailua missä tahansa muodossa.
- (5) Kun verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut poistetaan unionissa, matkaviestintäpalvelujen käyttöön ulkomailla sovelletaan samoja hintaehjoja kuin kotimaassa (eli siinä maassa, josta asiakkaan liittymä on tilattu). Asetuksella (EU) N:o 531/2012 pyritään poistamaan kotimaanhintojen ja verkkovierailuun sovellettavien hintojen väliset erot kuluttajien matkustaessa ajoittain unionissa, jolloin matkaviestimiä voitaisiin käyttää ulkomailla

⁽¹⁾ EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10.

samalla tavoin kuin kotimaassa ("roam like at home", RLAH). Asetuksen säännöksillä ei ole kuitenkaan tarkoitus mahdollistaa pysyvää verkkovierailua unionissa, eli tilannetta, jossa sellaisesta jäsenvaltiosta tuleva asiakas, jossa kotimaisten matkaviestintäpalvelujen hinnat ovat korkeammat, ostaa palveluja sellaiseen jäsenvaltioon asettautuneilta operaattoreilta, jossa kotimaisten matkaviestintäpalvelujen hinnat ovat alhaisemmat, mutta jossa asiakas ei asu vakituisesti ja johon hänellä ei ole muita pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, käyttääkseen verkkovierailua pysyvästi ensin mainitun jäsenvaltion verkossa.

- (6) Säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen pysyvä käyttö sovellettavalla kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten saattaisi vääristää kilpailua, aiheuttaa hintojen korotuspainetta kotimaanmarkkinoilla ja heikentää investointikannustimia sekä kotimaanmarkkinoilla että vierailuverkon markkinoilla. Vierailuverkon markkinoilla vierailuverkon operaattoreiden olisi kilpailtava suoraan muiden sellaisten jäsenvaltioiden kotimaisten palveluntarjoajien kanssa, joissa hinnat, kustannukset ja sääntely- ja kilpailuolosuhteet voivat olla hyvin erilaiset, ja sellaisten verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinaehtojen pohjalta, jotka on asetettu lähelle kustannuksia ainoastaan ajoittaisen verkkovierailun helpottamiseksi. Kotiverkon operaattoreiden kannalta kotimaisten hintojen pysyvä käyttö verkkovierailun aikana voi johtaa siihen, että vierailuverkon operaattorit kieltävät tukkutasen verkkovierailupalvelut tai rajoittavat niitä, tai siihen, että kotiverkon operaattori tarjoaa rajoitettuja kotimaisia määriä tai soveltaa korkeampia kotimaisten palvelujen hintoja, millä on vastaava vaikutus kotiverkon operaattorin kykyyn palvella tavanomaisia kotimaisia asiakkaitaan sekä kotimaassa että ulkomailla.
- (7) On tarpeen vahvistaa selkeisiin ja yleisesti sovellettaviin periaatteisiin perustuvat täytäntöönpanosäännöt, jotka voivat kattaa ne moninaiset ja vaihtelevat tavat, joilla verkkovierailuasiakkaat harjoittavat ajoittaista matkailua, sen varmistamiseksi, ettei kohtuullisen käytön politiikka estä tällaisia asiakkaita saamasta täyttä hyötyä RLAH-periaatteen soveltamisesta. Jotta verkkovierailuoperaattori voisi soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, asiakkaan olisi tavallisesti katsottava matkailevan ajoittaisesti ulkomailla unionin alueella, kun kyseinen asiakas asuu vakinaisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai hänellä on kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja hän käyttää säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
- (8) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kohtuullisen käytön politiikan olisi annettava verkkovierailuoperaattorin asiakkaille mahdollisuus kuluttaa operaattorin kotimaisten hinnoittelumallien mukaisen määrän säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla.
- (9) Tämä asetus ei saisi rajoittaa verkkovierailuoperaattoreiden mahdollisuutta tarjota eikä verkkovierailuasiakkaiden mahdollisuutta nimenomaisesti valita vaihtoehtoinen verkkovierailuhinta asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisesti, mihin voi sisältyä käyttöä koskevia sopimusehtoja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen mukaisesti vahvistetun kohtuullisen käytön politiikan piiriin.
- (10) Jotta voitaisiin varmistaa, ettei säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja käytetä sellaisella vilpillisellä tai poikkeavalla tavalla, joka ei liity asiakkaan ajoittaiseen matkailuun sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa asiakas asuu tai johon hänellä on pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua jäsenvaltion alueella, verkkovierailuoperaattoreiden voi olla tarpeellista määritellä verkkovierailuasiakkaidensa vakituinen asuinpaikka tai tällaisen pysyvän yhteyden olemassaolo. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden tavanomaiset todistusmuodot sekä vilpillisen tai poikkeavan käytön koettu riskitaso, verkkovierailuoperaattorin olisi voitava määritellä asuinpaikasta esitettävä riittävä näyttö siten, että kansallinen sääntelyviranomainen valvoo asiakirjoista aiheutuvan kokonaistaakan oikeasuhteisuutta ja sen asianmukaisuutta kansallisessa toimintaympäristössä. Yksittäisten käyttäjien osalta tällaisena näyttönä voisi toimia asiakkaan tekemä ilmoitus, sellaisen voimassa olevan asiakirjan esittäminen, joka todistaa asiakkaan asuinjäsenvaltion, asiakkaan muita verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa järjestettyjä palveluja varten käyttämän postiosoitteen tai laskutusosoitteen ilmoittaminen, kolmannen asteen oppilaitoksen todistus ilmoittautumisesta kokopäiväisiin opintoihin, todistus rekisteröitymisestä paikallisiin äänestyslupatteluihin tai todistus kunnallisveron maksamisesta. Yritysassiakkaiden osalta näyttönä voisi toimia dokumentaatio, joka koskee yrityksen perustamispaikkaa tai asettautumispaikkaa, sen tärkeimmän taloudellisen toiminnan tosiasiallista suorituspaikkaa tai pääasiallista paikkaa, jossa tietyn SIM-kortin käyttäjiksi yksilöidyt työntekijät suorittavat tehtäviään. Sellaiset pysyvät yhteydet jäsenvaltioon, joka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, voivat johtua kokoaikaisesta ja pysyvästä työsuhteesta, mukaan lukien rajatyöntekijöiden työsuhteet; kestävästä sopimussuhteesta, jotka edellyttävät itsenäisen ammatinharjoittajan vastaavan-tasoista fyysistä läsnäoloa; osallistumisesta kokopäiväisiin toistuviin opintokursseihin; tai muista tilanteista, kuten lähetettyjen työntekijöiden tai eläkeläisten tilanteista, kun niihin liittyy vastaava läsnäolo jäsenvaltion alueella.

- (11) Kun verkkovierailuoperaattori pyytää tietyn sopimuksen tekemisen jälkeen esittämään näyttöä vakituisesta asumisesta tai muista sellaisista pysyvistä yhteyksistä jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, sen olisi rajattava tällaiset pyynnöt ainoastaan olosuhteisiin, joissa laskutustarkoituksia varten kerättävät tiedot näyttäisivät viittaavan vilpilliseen tai poikkeavaan käyttöön, joka ei liity ajoittaiseen matkailuun. Pyydettyyn näyttöön pitäisi sisältyä ainoastaan se mikä on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista, jotta asiakkaan sidos verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon voidaan vahvistaa. Asiakkaita ei pitäisi vaatia esittämään dokumentaatiota siitä, että he ovat noudattaneet kohtuullisen käytön politiikan ehtoja, jos tähän ei ole perusteita. Erityisesti ei pitäisi vaatia tällaisen dokumentaation toistuvaa esittämistä, joka ei liity vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden riskiperusteiseen arviointiin.
- (12) Jotta asiakkaat voisivat kuluttaa operaattorin kotimaisten hinnoittelumallien mukaisen määrän säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla, verkkovierailuoperaattorin ei pitäisi yleisenä sääntönä asettaa verkkovierailuasiakkaan käytettävissä oleville matkaviestintäpalvelujen määrille mitään rajaa kotimaisen rajan lisäksi, kun kyseinen asiakas matkustaa ajoittain unionin alueella. Näihin kotimaisiin rajoihin olisi sisällyttävä hinnoittelumallin kotimaista käyttöä koskeva sovellettava kohtuullisen käytön politiikka.
- (13) Joissain kotimaisissa hinnoittelumalleissa, joita jäljempänä kutsutaan avoimiksi datapaketeiksi, datan kulutus voi olla rajoittamatonta tai niissä voidaan tarjota datamääriä alhaisella implisiittisellä kotimaisella yksikköhinnalla suhteessa asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitettuun säänneltyyn tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintaan. Jos tällaisiin avoimiin datapaketeihin ei liity mitään turvarajaa poikkeuksellisten datamäärien varalta, tällaisia hinnoittelumalleja käytetään muita hinnoittelumalleja todennäköisemmin järjestelmällisessä jälleenmyynnissä henkilöille, jotka eivät asu verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella. Tällainen avointen datapakettien vilpillinen tai poikkeava käyttö verkkovierailujen yhteydessä voi lisäksi johtaa näiden hinnoittelumallien poistumiseen kotimaanmarkkinoilta tai näiden hinnoittelumallien mukaisesti tapahtuvan verkkovierailun rajoittamiseen kotimaisten käyttäjien tappioksi ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 tavoitteen vastaisesti. Tämä riski on huomattavasti pienempi äänipuhelu- ja tekstiviestipalveluissa, sillä näihin palveluihin kohdistuu suurempia fyysisiä tai ajallisia rajoituksia, ja niiden tosiasiallinen käyttö on pysynyt vakaana tai ollut laskusuunnassa viime vuosina. Tämä ei rajoita operaattoreiden oikeutta toteuttaa toimenpiteitä puuttuakseen petollisesta toiminnasta johtuviin verkkovierailuäänipuhelu- ja -tekstiviestipalvelujen erittäin epätyypillisiin käyttötapoihin. Vaikka on tarpeellista tarjota lisäsuojaa sitä kasvavaa riskiä vastaan, että säänneltyjä vähittäistason verkkovierailudatopalveluja käytetään avoimissa datapaketeissa vilpillisesti sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla, ajoittain unionin alueella matkustavan kotimaisen asiakkaan olisi kuitenkin voitava kuluttaa tällaisten palvelujen vähittäismyymintääriä, jotka ovat kaksi kertaa suuremmat kuin määrät, jotka voidaan ostaa verkkovierailudatopalvelujen tukkutason enimmäishintaan rahamäärällä, joka on yhtä suuri kuin kotimaan hinnoittelumallin mukainen matkaviestintäosan kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a koko kyseiseltä laskutusjaksolta. Tämä vastaa määrää, joka on yhdenmukainen kyseessä olevan kotimaisen hinnoittelumallin kanssa, sillä se mukautuu kyseessä olevan hinnoittelumallin mukaiseen kotimaiseen vähittäishintaan, ja sitä voidaan siksi soveltaa avointen datapakettien tapauksessa, myös silloin kun ne on yhdistetty paketiksi muiden matkaviestintään vähittäispalvelujen kanssa. Kertoimen kaksi soveltaminen vastaa riittävällä tavalla sitä, että operaattorit neuvottelevat usein verkkovierailudatopalvelujen tukkuhinnat sovellettavaa enimmäishintaa alhaisemmiksi, sekä sitä, että kuluttajat eivät useinkaan kuluta kokonaan hinnoittelumalliinsa sisältyvää datamäärää. Tässä suhteessa läpinäkyvyys asiakkaiden suuntaan taataan noudattamalla asetuksen (EU) N:o 531/2012 säännöksiä, joiden mukaan verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä verkkovierailuasiakkaalle ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailudatopalvelujen käyttöön sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu. Ilmoituksessa on ilmoitettava lisämaksu, jota sovelletaan verkkovierailuasiakkaan mahdolliseen kohtuullisen käytön ylittävään säänneltyjen verkkovierailudatopalvelujen kulutukseen.
- (14) Jotta voitaisiin varautua riskiin, että ennalta maksettuja liittymiä, joihin ei sisälly pitkäaikaista sitoutumista, käytetään ainoastaan pysyvää verkkovierailua varten, verkkovierailuoperaattorilla olisi oltava oikeus, vaihtoehtona näytön vaatimiselle asumisesta tai sellaisista pysyvistä yhteyksistä verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, rajoittaa ennalta maksetun liittymän avulla tapahtuva säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatopalvelujen käyttö sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla määriin, jotka voidaan ostaa verkkovierailudatopalvelujen tukkutason enimmäishintaan jäljellä olevalla rahamäärällä ilman alv:a, joka kyseisessä ennalta maksetussa liittymässä on käytettävissä verkkovierailupalvelujen kulutushetkellä.
- (15) Verkkovierailuoperaattorin pitäisi pystyä toteuttamaan toimenpiteitä havaitakseen ja estääkseen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten. Samaan aikaan verkkovierailuasiakkaita olisi suojeltava toimenpiteiltä, jotka voivat millään tavoin haitata heidän mahdollisuuksiaan käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain ulkomailla unionin alueella.

Toimenpiteiden, joilla pyritään havaitsemaan ja estämään säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö kotimaisten palvelujen hinnalla, olisi oltava yksinkertaisia ja läpinäkyviä, ja niiden olisi minimoitava verkkovierailuasiakkaille aiheutuva hallinnollinen taakka samoin kuin liialliset ja tarpeettomat varoitukset. Yhdenmukaisesti vaatimuksen kanssa, joka edellyttää asumista tai sellaisia pysyviä yhteyksiä verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, indikaattoreiden, jotka vahvistavat vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden, olisi perustuttava sellaisiin käyttötottumuksiin liittyviin objektiivisiin kriteereihin, jotka osoittavat, ettei asiakas oleskele pääsääntöisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai ettei kyseessä ole pääsääntöisesti kotimaan matkaviestintäpalvelujen kotimainen käyttö. Tällaiset objektiiviset indikaattorit on lähtökohtaisesti määritettävä tietyltä ajalta. Tämän ajan olisi oltava riittävän pitkä ja vähintään neljä kuukautta, jotta verkkovierailuasiakkaat voivat kuluttaa vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain unionin alueella ennakoitavissa olevalla tavalla. Raja-alueilla tapahtuva tahaton verkkovierailu ei saisi vaikuttaa kielteisesti indikaattoreihin, jotka koskevat oleskelua verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa. Tässä suhteessa sekä tahattomien verkkovierailijoiden että rajatyöntekijöiden tilanne olisi otettava huomioon katsomalla, että objektiivisia indikaattoreita sovellettaessa kirjautuminen verkkovierailuoperaattorin verkkoon milloin tahansa tietyn päivän aikana tarkoittaa, että asiakas oleskelee kotimaassa kyseisenä päivänä. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden olisi myös annettava asiakkaille riittävästi tietoja, jotta he voisivat aktiivisesti ehkäistä tahattomat verkkovierailutilanteet. Oleskelu ja kulutus unionin ulkopuolella ei saisi vaikuttaa kielteisesti verkkovierailuasiakkaan mahdollisuuksiin hyödyntää RLAH-palveluja unionissa, sillä niiden ei voida katsoa olevan indikaattoreita riskistä, että kuluttaja käyttää verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa muussa tarkoituksessa kuin matkustaessaan ajoittain unionin alueella. Tällainen oleskelu ja kulutus olisi laskettava kotimaiseksi objektiivisia indikaattoreita sovellettaessa. Verkkovierailuoperaattori voi tukeutua myös muuhun selkeään näyttöön säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisestä tai poikkeavasta käytöstä kotimaisten palvelujen hinnalla, kuten siihen, ettei tilausta käytetä juuri lainkaan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa vaan pääasiassa verkkovierailujen yhteydessä, tai siihen, että sama asiakas käyttää useita liittymiä peräjälkeen verkkovierailujen yhteydessä.

- (16) Niiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 säännösten mukaisesti, jotka koskevat avoimuuden turvaamista verkkovierailupalvelujen käytössä, sekä sähköisen viestinnän alan sopimuksia koskevien sääntöjen mukaisesti sopimuslausekkeet, joissa määrätään kohtuullisen käytön politiikasta, olisi annettava selkeästi tiedoksi asiakkaille ennen kuin niitä aletaan soveltaa. Verkkovierailuoperaattorin olisi ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän asetuksen mukaisesti soveltamastaan kohtuullisen käytön politiikasta.
- (17) Liikenne- ja paikkatietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁽¹⁾ säännöksiä. Erityisesti direktiivin 6 artiklassa annetaan verkkovierailuoperaattorille mahdollisuus käsitellä tilaajalaskutusta tai yhteenliittämismaksuja varten tarvittavia liikennetietoja. Se, että verkkovierailuoperaattori soveltaa toimenpiteitä, joilla pyritään havaitsemaan ja estämään säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö kotimaisten palvelujen hinnalla, ei saisi johtaa sellaiseen henkilön tunnistamisen mahdollistavien asiakastietojen, liikenne- ja paikkatiedot mukaan lukien, tallentamiseen eikä automaattiseen käsittelyyn, joka ei liity vilpillisen tai poikkeavan käytön havaitsemiseen ja estämiseen tai on suhteetonta tätä tarkoitusta varten.
- (18) Verkkovierailuoperaattorin olisi erityisesti pystyttävä havaitsemaan ja estämään se, että kolmannet osapuolet hyödyntävät RLAH-liikennettä tukku- tai vähittäistason sopimusehtojen vastaisesti käyttääkseen hyväksi hintaeroja ja saadakseen taloudellista etua myynnistä asiakkaille, jotka eivät asu vakituisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole muita pysyviä yhteyksiä tähän jäsenvaltioon. Kun verkkovierailuoperaattorilla on objektiivista ja perusteltua näyttöä tällaisesta järjestelmällisestä vilpillisestä toiminnasta, operaattorin olisi ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle todisteet, joista järjestelmällinen väärinkäyttö käy ilmi, sekä toimenpiteet, jotka on toteutettu taustalla olevan sopimuksen kaikkien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi, viimeistään silloin, kun toimenpide toteutetaan.
- (19) Erityistapauksissa, joissa operaattorilla on tietyn verkkovierailuasiakkaan käyttötottumuksista perusteltua näyttöä, jonka perusteella vaikuttaa todennäköiseltä, että säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja on käytetty vilpillisesti tai poikkeavasti kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten huolimatta siitä, että kyseinen asiakas on esittänyt kirjalliset todisteet asuinpaikasta tai muista pysyvistä yhteyksistä, operaattorin olisi ensin varoitettava asiakasta riskistä, että häneltä aletaan periä verkkovierailujen lisämaksuja. Objektiiviset kriteerit, joita voidaan käyttää vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden vahvistavina indikaattoreina, olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti etukäteen sopimuksessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (20) Verkkovierailuoperaattorin mahdollisuus soveltaa lisämaksuja ei rajoita sellaisia oikeasuhteisia toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa unionin oikeuden mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla tapauksessa, jossa asiakas on tietoisesti antanut virheellisiä tietoja varmistaakseen, että taustalla olevan sopimuksen kaikki ehdot täyttyvät.
- (21) Kohtuullisen käytön politiikkaa soveltavien verkkovierailuoperaattoreiden olisi otettava käyttöön läpinäkyvät, yksinkertaiset ja tehokkaat menettelyt asiakkaiden tekemien kyseisen politiikan soveltamista koskevien valitusten käsittelemiseksi. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaan verkkovierailuasiakkaiden olisi joka tapauksessa voitava turvautua tuomioistuimen ulkopuoliseen riitojenratkaisuelimeen, jonka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY⁽²⁾ 34 artiklan mukaisesti ratkaistava oikeudenmukaisesti ja nopeasti asiakkaiden ja verkkovierailuoperaattoreiden väliset ratkaisemattomat riidat, jotka johtuvat kohtuullisen käytön politiikan soveltamisesta.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on tiiviisti seurattava ja valvottava kohtuullisen käytön politiikan soveltamista sen varmistamiseksi, ettei kotimaan operaattoreiden soveltama kohtuullisen käytön politiikka vaaranna RLAH-palvelun saatavuutta asiakkaille. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen toteaa, että verkkovierailuasetuksessa asetettuja velvoitteita on rikottu, sillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.
- (23) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa voimassa oleviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka perustuvat unionin oikeuteen tai unionin oikeuden mukaiseen kansalliseen lainsäädäntöön. Tämä koskee erityisesti loppukäyttäjien oikeutta käyttää sähköisiä matkaviestintäverkkoja ja -palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa riippumatta heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan unionissa; kansallisia sääntöjä, joissa vaaditaan henkilöllisyyden todistamista tai muita kirjallisia todisteita SIM-kortin hankkimiseksi tai muun tällaisia verkkoja tai palveluja koskevan tilauksen tekemiseksi; mahdollisia kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat palvelun tai etukäteismaksun jatkuvuutta tietyllä numerolla tai SIM-kortilla; sekä sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien oikeutta soveltaa kansallisen lainsäädännön mukaisia asianmukaisia toimenpiteitä petosten torjumiseksi.
- (24) Koska verkkovierailun käyttötavat vaihtelevat eri vuodenaikoina, verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemät hakemukset, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, olisi arvioitava vähintään 12 kuukauden ajanjakson kattavien liikennetietojen pohjalta. Liikennemäärän laskemiseksi vuoden ajalta verkkovierailuoperaattorilla olisi oltava oikeus käyttää liikenne-ennusteita. Näiden ennusteiden olisi perustuttava tosiasiallisiin tietoihin, kuten verkkovierailupalvelujen tosiasiallisiin käyttötietoihin, tosiasiallisesta kotimaisesta käytöstä ekstrapoloituun verkkovierailupalvelujen käyttöön ja RLAH-hinnoittelumalleja käyttävien verkkovierailuasiakkaiden merkittävän osan tosiasiallisesta verkkovierailupalvelujen käytöstä ekstrapoloituun kaikkien asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 a artiklan mukaisten RLAH-sääntöjen piiriin kuuluvien verkkovierailuasiakkaiden käyttöön. Kun kansalliset sääntelyviranomaiset arvioivat eri hakijoiden esittämiä hakemuksia, jotka koskevat kestävyteen liittyvää poikkeusta, niiden olisi varmistettava, että oletukset, joita hakemuksissa käytetään ennustettujen määrien johtamiseen, ovat yhdenmukaisia, ottaen asianmukaisesti huomioon merkitykselliset erot hakijoiden markkina-asemassa ja asiakasporjassa.
- (25) Kustannus- ja tulotietojen, joilla tuetaan verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, olisi perustuttava liikekirjanpitoon, ja tietoja voidaan mukauttaa liikennemääräennusteiden mukaisesti. Poikkeamat liikekirjanpitoon perustuvista kustannusennusteista olisi sallittava ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden tueksi voidaan esittää näyttöä hakemuksen tekohtekellä jo tehdyistä rahoitussitoumuksista.
- (26) Olisi laadittava yhdenmukainen menetelmä säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten ja tulojen määrittämiseksi, jotta voidaan arvioida yhdenmukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemiä hakemuksia, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EUVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/136/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 11).

- (27) Säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyy kaksi yleistä kustannuslajia: kustannukset, jotka aiheutuvat verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta vierailuverkoilta epätasapainoisessa liikenteessä, sekä muut verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kustannukset, jotka aiheutuvat verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta vierailuverkoilta epätasapainoisessa liikenteessä, katetaan tukkutason todellisilla verkkovierailuhinnoilla sovellettuina määriin, joiden verran verkkovierailuoperaattorin ulospäin suuntautuva verkkovierailuliikenne ylittää sen sisäänpäin suuntautuvan verkkovierailuliikenteen. Sellaisten verkkovierailuoperaattoreiden tapauksessa, jotka ostavat kotimaassa tukkutason käyttöoikeuden toiselta verkkovierailuoperaattorilta (kuten matkaviestinvirtuaaliverkko-operaattorit), verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat kustannukset voivat olla ensin mainitulla suuremmat kuin jälkimmäisellä, kun kotimaisen isäntaverkon operaattori laskuttaa kotimaisen tukkutason käyttöoikeuden ostavalta verkkovierailuoperaattorilta verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudesta korkeamman hinnan kuin minkä se on neuvotellut itselleen vierailuverkon operaattoreilta ja/tai verkkovierailuun liittyvien palvelujen tarjoamisesta. Tällaiset verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset voivat johtaa siihen, että verkkovierailupalvelujen kotimaisia tukkutason käyttöoikeuksia ostavat verkkovierailuoperaattorit hakevat todennäköisemmin lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava tämä näkökohta asianmukaisesti huomioon arvioidessaan tällaisia hakemuksia.
- (28) Säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvät muut verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset ovat yhteisiä verkkovierailupalvelujen tarjonnassa unionin sisällä ja EU:n ulkopuolisissa maissa ja jotkin niistä ovat yhteisiä myös verkkovierailupalvelujen tukku- ja vähittäistarjonnassa. Sellaista verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta varten, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, nämä yhteiset kustannukset olisi kohdennettava vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen unionissa, ja kun kyse on verkkovierailupalvelujen tukku- ja vähittäistarjonnan yhteisistä kustannuksista, sisäänpäin ja ulospäin suuntautuvien verkkovierailutulojen yleisen suhteen mukaisesti.
- (29) Säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvät kustannukset voitaisiin laskea myös siten, että niihin sisältyy osa yhteisistä kustannuksista, jotka aiheutuvat matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta yleensä, edellyttäen, että laskelma vastaa suhdetta, jota käytetään kaikkien muiden matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta saatavien tulojen kohdentamiseen tällaisiin palveluihin.
- (30) Kun määritetään säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavia tuloja, verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemissä hakemuksissa, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, olisi otettava täysimääräisesti huomioon kaikki vierailujäsenvaltiosta peräisin olevat vähittäismyyntitulot, jotka on laskutettu suoraan matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta, kuten kohtuullisen käytön politiikan mukaiset määrät ylittävistä liikenteestä tai vaihtoehtoisista säännellyistä verkkovierailupalveluista saatavat tulot sekä mikä tahansa muu yksikköveloitus tai muu maksu, joka aiheutuu matkaviestinnän vähittäispalvelujen käytöstä vierailujäsenvaltiossa.
- (31) Koska säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja tarjotaan sovellettavin kotimaisin ehdoin, niiden pitäisi nähdä tuottavan osan tuloista, joita saadaan kotimaisten matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjonnasta perittävistä kiinteistä kausimaksuista. Ne olisi siksi otettava huomioon, kun verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, arvioidaan tässä asetuksessa vahvistetun menetelmän mukaisesti. Tätä varten kustakin matkaviestinnän vähittäispalvelusta saatavat tulot olisi kohdennettava käyttäen avainta, joka heijastaa eri matkaviestintäpalvelujen liikenteen välistä suhdetta painotettuna yksikkökohtaisten keskimääräisten tukkutason verkkovierailuhintojen välisen suhteen mukaisesti.
- (32) Jotta verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen, joka saadaan vähentämällä säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjonnan kustannukset vastaavista tuloista, katsottaisiin johtavan operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, tämän katteen olisi oltava negatiivinen vähintään määrän, joka luo tunnetun vaikutuksen riskin kotimaan hintojen kehitykseen. Erityisesti jotta verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen nettokatteen katsottaisiin luovan tällaisen riskin, sen olisi edustettava vähintään huomattavaa osuutta muiden matkaviestintäpalvelujen tarjoamisesta saatavista kokonaistuloista ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia.
- (33) Vaikka verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate edustaisi huomattavaa osuutta muiden matkaviestintäpalvelujen tarjoamisen kokonaiskatteesta, erityiset olosuhteet, kuten kilpailun taso kotimaan markkinoilla, tai hakijan erityispiirteet voisivat edelleen sulkea pois tunnetun vaikutuksen riskin kotimaan hintojen kehitykseen.

- (34) Verkkovierailuoperaattorin olisi asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemässään hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, arvioitava RLAH-palvelujen tarjoamisesta aiheutuvia tappioita ja vastaavia lisämaksun soveltamista koskevia järjestelyjä, jotka ovat tarpeen tappioiden kattamiseksi, ottaen huomioon sovellettavat tukkutason enimmäishinnat.
- (35) Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi voitava myöntää lupa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua ensimmäisestä päivästä, josta lähtien verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamista unionissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti. Tätä varten tällaisen hakemuksen tekemistä harkitsevan verkkovierailuoperaattorin ja kansallisen sääntelyviranomaisen välinen yhteydenpito ja asiaan liittyvien tietojen ja asiakirjojen toimittaminen on mahdollista ennen edellä tarkoitettua ajankohtaa.
- (36) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti kansallisen sääntelyviranomaisen olisi annettava verkkovierailujen lisämaksun soveltamista koskeva lupa 12 kuukaudeksi. Luvan uusimiseksi verkkovierailuoperaattorin olisi saatettava tiedot ajan tasalle ja toimitettava ne kansalliselle sääntelyviranomaiselle 12 kuukauden välein asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (37) Kun otetaan huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuudet seurata tiiviisti kohtuullisen käytön politiikan soveltamista ja verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyyttä koskevien toimenpiteiden toteuttamista sekä raportoida vuosittain komissiolle asiaankuuluvien säännösten soveltamisesta, tässä asetuksessa olisi määriteltävä vähimmäistiedot, jotka viranomaisten olisi kerättävä ja toimitettava komissiolle, jotta se voi seurata tämän asetuksen soveltamista.
- (38) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan komission on tarkastettava tätä täytäntöönpanosäädöstä säännöllisesti uudelleen markkinakehityksen pohjalta.
- (39) Viestintäkomitea ei ole antanut lausuntoa.
- (40) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava tällaisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeus henkilötietojen suojaan, ilmaisunvapaus ja elinkeinonvapaus. Kaikessa tämän asetuksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi kunnioitettava perusoikeuksia, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaista oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja oikeutta henkilötietojen suojaan, ja sen on tapahduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾, direktiivin 2002/58/EY sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2006/24/EY⁽²⁾ ja 2009/136/EY Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽³⁾ mukaisesti. Palveluntarjoajien on erityisesti varmistettava, että kaikki tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on tarpeellista ja oikeasuhteista käsitteilyn tavoitteen saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joilla pyritään varmistamaan kohtuullisen käytön politiikan yhdenmukainen soveltaminen; asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan mukaan verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

2. Lisäksi siinä vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat
 - a) verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemiä hakemuksia, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi;
 - b) menetelmää, jota kansallisten sääntelyviranomaisten on sovellettava arvioidessaan, onko verkkovierailuoperaattori osoittanut, ettei se pysty kattamaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 määritelmiä.
2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'pysyvillä yhteyksillä' jäsenvaltioon sellaista oleskelua jäsenvaltion alueella, joka johtuu kokoaikaisesta ja pysyvästä työsuhteesta, mukaan lukien rajatyöntekijöiden työsuhteet; kestävästä sopimussuhteesta, jotka edellyttävät itsenäisen ammatinharjoittajan vastaavantasosta fyysistä läsnäoloa; osallistumisesta kokopäiväisiin toistuviin opintokursseihin; tai muista tilanteista, kuten lähetettyjen työntekijöiden tai eläkeläisten tilanteista, kun niihin liittyy vastaava läsnäolo jäsenvaltion alueella;
 - b) 'matkaviestinnän vähittäispalveluilla' loppukäyttäjille tarjottavia yleisiä matkaviestintäpalveluja, mukaan lukien äänipuhelu-, tekstiviesti- ja datapalvelut;
 - c) 'avoimella datapakettilla' yhden tai useamman matkaviestinnän vähittäispalvelun tarjoamista koskevaa hinnoittelumallia, jossa ei rajoiteta kiinteään kausimaksuun sisältyvien matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen määrää tai jossa matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kotimainen yksikköhinta, joka saadaan jakamalla koko laskutusjaksoa vastaava matkaviestintäpalvelujen kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a kotimaassa käytettävissä olevalla matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kokonaismäärällä, on alhaisempi kuin asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitettu säännelty tukkutaso verkkovierailupalvelujen enimmäishinta;
 - d) 'ennalta maksetulla hinnoittelumallilla' hinnoittelumallia, jossa matkaviestinnän vähittäispalveluja tarjotaan vähentämällä yksikkökohtaisesti saldoa, jonka asiakas on antanut operaattorin käyttöön ennen kulutusta, ja jonka mallin asiakas voi peruuttaa seuraamuksitta kun saldo tai kausi on kulunut loppuun;
 - e) 'vierailujäsenvaltiolla' muuta jäsenvaltiota kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiota;
 - f) 'matkaviestintäpalvelujen katteella' muiden matkaviestintäpalvelujen kuin unionissa tarjottavien vähittäistason verkkovierailupalvelujen myynnistä saatavia tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, eli pois lukien vähittäistason verkkovierailupalvelujen kustannukset ja tulot;
 - g) 'ryhmällä' emoyritystä ja sen kaikkia tytäryrityksiä, jotka ovat sen määräysvallassa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ tarkoitetulla tavalla.

II JAKSO

KOHTUULLISEN KÄYTÖN POLITIIKKA

3 artikla

Peruseriaate

1. Verkkovierailuoperaattorin on tarjottava säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla verkkovierailuasiakkaalleen, jotka asuvat vakinaisesti kyseisen verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla on kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, kun asiakkaat matkustavat ajoittain unionin alueella.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

2. Kohtuullisen käytön politiikkaan, jota verkkovierailuoperaattori soveltaa säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön estämiseksi, sovelletaan 4 ja 5 artiklassa säädettyjä ehtoja, ja sillä on varmistettava, että kaikilla tällaisilla verkkovierailuasiakkailla on mahdollisuus käyttää säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain unionin alueella samoin ehdoin kuin jos tällaisia palveluja kulutettaisiin kotimaassa.

4 artikla

Kohtuullinen käyttö

1. Kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi verkkovierailuoperaattori voi pyytää verkkovierailuasiakkaitaan esittämään todisteen vakituisesta asumisesta verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai muista sellaisista pysyvistä yhteyksistä kyseiseen jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella.

2. Avoimen datapaketin tapauksessa verkkovierailuasiakkaan on voitava kuluttaa ajoittain unionissa matkustaessaan vähittäistason verkkovierailudatapalveluja kotimaisella vähittäishinnalla määrä, joka on vähintään kaksi kertaa suurempi kuin määrä, joka saadaan jakamalla kyseisen avoimen datapaketin koko laskutusjaksoa vastaava kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisen kotimaisen käyttörajan soveltamista.

Kun matkaviestinnän vähittäispalveluja myydään pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, datapaketin kotimainen kokonaisvähittäishinta määritetään 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tämän kohdan soveltamiseksi ottamalla huomioon hinta, jota sovelletaan paketin matkaviestinnän vähittäispalveluja koskevan osan erilliseen myyntiin, ilman alv:a, jos kyseinen hinta on saatavilla, tai hinta, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

3. Ennalta maksetun hinnoittelumallin tapauksessa, vaihtoehtona 1 kohdassa säädetylle kohtuullisen käytön politiikkaa koskevalle vaatimukselle, verkkovierailuoperaattori voi rajoittaa unionissa kotimaisella vähittäishinnalla kulutettavien vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen kulutuksen määrään, jotka vastaa vähintään määrää, joka saadaan jakamalla verkkovierailun alkamishetkellä käytettävissä olevan ja asiakkaan jo operaattorille maksaman jäljellä olevan saldon kokonaismäärä ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla.

4. Kun verkkovierailuoperaattori käsittelee liikennetietoja direktiivin 2002/58/EY 6 artiklan mukaisesti estääkseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön, se voi soveltaa tasapuolisia, kohtuullisia ja oikeasuhteisia valvontamekanismeja, jotka perustuvat objektiivisiin indikaattoreihin sellaisen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskistä, joka ei ole enää ajoittaista matkailua unionin alueella.

Objektiivisiin indikaattoreihin voi sisältyä toimenpiteitä sen määrittämiseksi, onko asiakkaan kotimainen kulutus hallitsevaa verkkovierailupalvelujen kulutukseen nähden tai oleskeleeko asiakas pääsääntöisesti kotimaassa eikä muissa unionin jäsenvaltioissa.

Sen varmistamiseksi, ettei ajoittaista matkailua harjoittaville verkkovierailuasiakkaille anneta tarpeettomasti tai liiallisesti 5 artiklan 4 kohdan mukaisia varoituksia, verkkovierailuoperaattoreiden, jotka soveltavat tällaisia toimenpiteitä verkkovierailupalvelun vilpillisen tai poikkeavan käytön riskin havaitsemiseksi, on tarkasteltava näitä oleskeluun ja kulutukseen liittyviä indikaattoreita kumulatiivisesti ja vähintään neljän kuukauden jaksolta.

Verkkovierailuoperaattorin on määriteltävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtävissä sopimuksissa, mihin matkaviestinnän vähittäispalveluun tai -palveluihin kulutusindikaattori liittyy, sekä tarkastelujakson vähimmäiskesto.

Joko sitä, että verkkovierailuasiakkaan kulutus tapahtuu pääasiassa kotimaassa, tai sitä, että verkkovierailuasiakas oleskelee pääsääntöisesti kotimaassa määritellyn tarkastelujakson aikana, on pidettävä näyttönä siitä, että säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö ei ole vilpillistä eikä poikkeavaa.

Toisen, kolmannen ja viidennen alakohdan soveltamiseksi jokainen päivä, jona verkkovierailuasiakas kirjautuu kotimaan verkkoon, on laskettava päiväksi, jona kyseinen asiakas oleskelee kotimaassa.

Muihin objektiivisiin indikaattoreihin riskistä, että sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavia säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja käytetään vilpillisesti tai poikkeavasti, voivat sisältyä ainoastaan seuraavat:

- a) jokin SIM-kortti on pitkään käyttämättä, mutta sitä käytetään useimmiten ellei yksinomaan verkkovierailujen yhteydessä;
- b) samalla kuluttajalla on useita SIM-kortteja, joita hän käyttää peräkkäin verkkovierailujen yhteydessä.

5. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa objektiivisen ja perustellun näytön avulla, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät tosiasiallisesti asu kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten, verkkovierailuoperaattori voi toteuttaa välittömiä oikeasuhteisia toimenpiteitä varmistaakseen, että taustalla olevan sopimuksen kaikkia ehtoja noudatetaan.

6. Verkkovierailuoperaattorin on tämän jakson mukaisesti toimiessaan noudatettava direktiivejä 2002/58/EY ja 95/46/EY ja niiden kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä sekä asetusta (EU) 2016/679.

7. Tätä asetusta ei sovelleta kohtuullisen käytön politiikkoihin, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisesti tarjottavien vaihtoehtoisten verkkovierailuhintojen sopimusehdoissa.

5 artikla

Kohtuullisen käytön politiikkojen läpinäkyvyys ja valvonta

1. Kun verkkovierailuoperaattori soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, sen on sisällytettävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtäviin sopimuksiin kaikki kyseiseen politiikkaan liittyvät ehdot, mukaan lukien mahdollinen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti sovellettava valvontamekanismi. Verkkovierailuoperaattorin on otettava käyttöön osana kohtuullisen käytön politiikkaansa läpinäkyvät, yksinkertaiset ja tehokkaat menettelyt asiakkaiden tekemien kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevien valitusten käsittelemiseksi. Tämä ei rajoita asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaista verkkovierailuasiakkaan oikeutta turvautua läpinäkyviin, yksinkertaisiin, oikeudenmukaisiin ja nopeisiin tuomioistuimen ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin, jotka verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa on luotu direktiivin 2002/22/EY 34 artiklan mukaisesti. Tällaisissa valitusmekanismeissa ja riitojenratkaisumenettelyissä on annettava verkkovierailuasiakkaalle mahdollisuus esittää todisteita siitä, ettei hän käytä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja muihin tarkoituksiin kuin ajoittaiseen matkailuun, vastineena 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettuihin varoituksiin.

2. Verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän asetuksen mukaisesta kohtuullisen käytön politiikasta.

3. Kun on olemassa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin objektiivisiin indikaattoreihin perustuvaa objektiivista ja perusteltua näyttöä riskistä, että tietty asiakas käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja unionissa vilpillisesti tai poikkeavasti kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla, verkkovierailuoperaattorin on varoitettava asiakasta havaitusta riskiin viittaavasta käyttäytymismallista ennen kuin se soveltaa mitään lisämaksua asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti.

Tapauksissa, joissa tällainen riski johtuu siitä, että sekä pääasiassa kotimaassa tapahtuvaa kulutusta että pääsääntöisesti kotimaassa oleskelua koskeva kriteeri, johon viitataan 4 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa, ei täyty määritellyn tarkastelujakson aikana, muut merkit riskistä, joka johtuu verkkovierailuasiakkaan yleisestä oleskelusta tai käytöstä muualla kuin kotimaassa, on otettava huomioon lisämaksun sovellettavuudesta 1 kohdan mukaisesti tehtyjen valitusten käsittelyssä tai asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaisessa riitojenratkaisumenettelyssä.

Tätä kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, että verkkovierailuasiakas esittää 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjalliset todisteet asuinpaikasta tai muista pysyvistä yhteyksistä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa.

4. Kun verkkovierailuoperaattori antaa verkkovierailuasiakkaalle varoituksen 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava asiakkaalle, että jollei tämän käyttötapa muutu ajanjakson kuluessa, joka ei voi olla lyhyempi kuin kaksi viikkoa, tavalla, joka osoittaa kulutuksen tai oleskelun tapahtuvan tosiasiallisesti kotimaassa, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen mahdolliseen jatkuvaan käyttöön kyseessä olevalla SIM-kortilla voidaan tällaisen varoituksen antamispäivän jälkeen soveltaa asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaista lisämaksua.

5. Verkkovierailuoperaattorin on lopetettava lisämaksun soveltaminen heti kun asiakkaan käyttö ei enää osoita säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskiä 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen objektiivisten indikaattoreiden perusteella.

6. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät asu vakituisesti kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle todisteet, joista kyseinen järjestelmällinen väärinkäyttö käy ilmi, sekä toimenpide, joka on toteutettu taustalla olevan sopimuksen kaikkien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi, viimeistään silloin, kun toimenpide toteutetaan.

III JAKSO

HAKEMUS JA MENETelmä VERKKOVIERAILUJEN VÄHITTÄISTASON LISÄMAKSUJEN POISTAMISEN KESTÄVYYDEN ARVIOIMISEKSI

6 artikla

Tiedot, joilla tuetaan verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi

1. Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemä hakemus, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, jäljempänä 'hakemus', on arvioitava hakemuksen tehneen verkkovierailuoperaattorin antamien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaismääriä koskevien tietojen pohjalta, jotka on ennustettu 12 kuukauden ajalle aikaisintaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen. Ensimmäistä hakemusta varten nämä määräännusteet on arvioitava käyttämällä jotain seuraavista vaihtoehdoista tai niiden yhdistelmää:

- a) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tosiasialliset määrät, jotka hakija on tarjonnut sovellettavalla säännellyllä vähittäistason verkkovierailuhinnalla ennen 15 päivää kesäkuuta 2017;
- b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät kyseessä olevana ajanjaksona arvioidaan käyttäen perusteena matkaviestintäpalvelujen tosiasiallista kotimaista vähittäiskulutusta ja hakijan verkkovierailuasiakkaiden ulkomailla unionissa viettämää aikaa;
- c) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrät arvioidaan käyttäen perusteena säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrien suhteellista muutosta, joka on tapahtunut merkittävää osaa asiakaskunnasta edustavissa hakijan hinnoittelumalleissa, joissa hakija on asettanut säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen hinnat kotimaisten palvelujen tasolle vähintään 30 päivän aikana, liitteessä I esitetyn menetelmän mukaisesti.

Jos asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty hakemus saatetaan ajan tasalle, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustettuja kokonaismääriä on päivitettävä kotimaan matkaviestintäpalvelujen todellisen keskimääräisen kulutustavan pohjalta kerrottuna verkkovierailuasiakkaiden todetulla lukumäärällä ja ajalla, jonka he ovat viettäneet vierailujäsenvaltioissa edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

2. Hakijan kustannuksia ja tuloja koskevien tietojen on perustuttava liikekirjanpitoon, joka on asetettava kansallisen sääntelyviranomaisen saataville, ja tietoja voidaan mukauttaa 1 kohdan mukaisten määrääarvioiden perusteella. Kun kustannuksista tehdään ennusteita, poikkeamat aiemmasta liikekirjanpidosta johtuvista luvuista voidaan ottaa huomioon ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden tueksi voidaan esittää näyttöä ennusteiden kattamaa aikaa koskevista rahoitustoumuksista.

3. Hakijan on toimitettava kaikki matkaviestintäpalvelujen katteen sekä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen kyseessä olevana ajanjaksona liittyvien todellisten ja ennustettujen kokonaiskustannusten ja -tulojen määrittämiseksi tarvittavat tiedot.

7 artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien verkkovierailusta aiheutuvien kustannusten määrittäminen

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyyden heikentymiseen, huomioon otetaan ainoastaan seuraavat verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

- a) verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat kustannukset;
- b) verkkovierailusta aiheutuvat vähittäiskustannukset.

2. Säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan määrä, jonka verran hakijan kokonaismaksujen tällaisia palveluja unionissa tarjoaville vastapuolille odotetaan ylittävän kokonaisummat, jotka se saa samojen palvelujen tarjoamisesta muille verkkovierailuoperaattoreille unionissa. Verkkovierailuoperaattorille säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta maksettavien määrien osalta verkkovierailuoperaattorin on tehtävä oletus näiden tukkutason verkkovierailupalvelujen ennustetuista määristä, jotka ovat yhdenmukaisia sen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennustettujen määrien perustana olevan oletuksen kanssa.

3. Verkkovierailusta aiheutuvien vähittäiskustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

- a) verkkovierailutoimintojen käytöstä ja hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien kaikki erityisesti verkkovierailun käyttöön ja hallintaan käytetyt liiketoimintatietojen hallintajärjestelmät ja ohjelmistot;
- b) datan selvityksestä ja maksujen käsittelystä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien sekä datan että maksujen selvityskustannukset;
- c) sopimusten neuvottelemisesta ja tekemisestä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien ulkoiset maksut ja sisäisten resurssien käyttö;
- d) kustannukset, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 531/2012 14 ja 15 artiklassa säädettyjen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamista koskevien vaatimusten noudattamisesta, ottaen huomioon verkkovierailuoperaattorin soveltama kohtuullisen käytön politiikka.

4. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kustannusten otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhdetta sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisänpäin suuntautuvaan tukkutason liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti, sekä suhteessa, joka vastaa sen unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kustannusten otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

8 artikla

Yhteisten vähittäiskustannusten kohdentaminen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen

1. Edellä 7 artiklan mukaisesti määritettyjen kustannusten lisäksi hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua, voidaan ottaa huomioon suhteellinen osuus yhteisistä kustannuksista, jotka aiheutuvat matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta yleensä. Huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

- a) laskutus- ja perintäkustannukset, mukaan lukien kaikki asiakaslaskun käsittelyyn, laskentaan, tuottamiseen ja tiedoksi antamiseen liittyvät kustannukset;
- b) myynti- ja jakelukustannukset, mukaan lukien myyntipisteiden ja muiden matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnissä käytettävien jakelukanavien toimintakustannukset;

- c) asiakaspalvelukustannukset, mukaan lukien kaikkien loppukäyttäjän saatavilla olevien asiakaspalvelujen toimintakustannukset;
- d) luottotappioiden hallintakustannukset, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat asiakkaiden hoitamattomien velkojen poistamisesta kirjanpidosta ja epävarmojen saamisten perinnästä;
- e) markkinointikustannukset, mukaan lukien kaikki matkaviestintäpalvelujen mainonnasta aiheutuvat kustannukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään, joka lasketaan kyseisen suhteen painotettuna keskiarvona matkaviestintäpalvelua kohti, kun painokertoimet heijastavat hakijan maksamia vastaavia verkkovierailun keskimääräisiä tukkuhintoja, liitteessä II olevassa 1 ja 4 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

9 artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavien tulojen määrittäminen

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, ainoastaan seuraavat tulot otetaan huomioon hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

- a) tulot, jotka syntyvät suoraan vierailujäsenvaltiosta lähtevästä matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteestä;
- b) osuus kiinteisiin kausimaksuihin perustuvasta matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä saatavista kokonaistuloista.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuloihin sisältyvät seuraavat:

- a) vähittäishinta, joka peritään verkkovierailuoperaattorin soveltaman kohtuullisen käytön politiikan mukaiset määrät ylittävistä liikenteestä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti;
- b) tulot, jotka saadaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisista vaihtoehtoisista säännellyistä verkkovierailupalveluista;
- c) kotimainen vähittäishinta, joka laskutetaan yksikkökohtaisesti tai matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjonnasta perittävien kiinteiden kausimaksujen lisäksi ja joka aiheutuu matkaviestinnän vähittäispalvelujen käytöstä vierailujäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrittämiseksi tapauksessa, jossa on kyse matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, huomioon otetaan ainoastaan matkaviestinnän vähittäispalvelujen myyntiin liittyvät tulot. Kyseiset tulot on määritettävä käyttäen viitekohtana hintaa, jota sovelletaan paketin kunkin osan erilliseen myyntiin, jos se on saatavilla, tai hintaa, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

4. Liitteessä II olevassa 1 ja 5 kohdassa esitettyä menetelmää on sovellettava sen kokonaistulojen osuuden määrittämiseen, joka on peräisin säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä.

10 artikla

Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, arviointi

1. Kun kansallinen sääntelyviranomaisen arvioi verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, se voi päätellä, ettei hakija pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, ainoastaan jos hakijan verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivinen nettokate on vähintään 3 prosenttia sen matkaviestintäpalvelujen katteesta.

Verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on määrä, joka jää jäljelle, kun säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset on vähennetty kyseisten palvelujen tarjoamisesta saaduista tuloista, siten kuin ne on määritetty tämän asetuksen mukaisesti. Katteen määrittämiseksi kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkastettava hakemuksessa annetut tiedot sen varmistamiseksi, että ne on saatu 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyn kustannusten ja tulojen määrittämismenetelmän mukaisesti.

2. Kun verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen absoluuttinen arvo on vähintään 3 prosenttia matkaviestintäpalvelujen katteesta, kansallisen sääntelyviranomaisen on joka tapauksessa evättävä lisämaksu, jos se voi osoittaa, että erityisten olosuhteiden vuoksi kotimaan laskutusmallin kestävyys heikentyminen olisi epätodennäköistä. Tällaisiin olosuhteisiin lukeutuvat tilanteet, joissa

- a) hakija kuuluu ryhmään ja on olemassa näyttöä ryhmän muita tytäryhtiöitä unionissa hyödyttävästä sisäisestä siirtohinnoittelusta, varsinkin kun ryhmän sisällä sovellettavissa tukkutason verkkovierailuhinnoissa esiintyy merkittävä epätasapaino;
- b) kotimaanmarkkinoiden kilpailuaste on sellainen, että markkinoilla voidaan kestää alhaisempia katteita;
- c) tiukemman mutta edelleen 3 ja 4 artiklan mukaisen kohtuullisen käytön politiikan soveltaminen alentaisi verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen alle 3 prosenttiin.

3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa sekä operaattorin matkaviestintäpalvelujen kate että verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on negatiivinen, kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava lupa soveltaa säännelyjen verkkovierailupalvelujen lisämaksua.

4. Kun kansallinen sääntelyviranomaisen hyväksyy säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen lisämaksun, sen lopullisessa päätöksessä on yksilöitävä se varmennetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen katteen määrä, joka voidaan kattaa soveltamalla vähittäistason lisämaksua unionissa tarjottaviin verkkovierailupalveluihin. Lisämaksun on oltava yhdenmukainen niiden verkkovierailuliikennettä koskevien oletusten kanssa, joihin hakemuksen arviointi perustuu, ja se on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

IV JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Kohtuullisen käytön politiikan ja verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyys varmistamiseksi, seuranta

Asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b ja 6 c artiklan ja tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen seuraamiseksi ja jotta komissiolle voidaan tiedottaa vuosittain soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 5 kohdan mukaisesti, kansallisten sääntelyviranomaisten on säännöllisesti koottava tiedot seuraavista:

- a) toimet, joita ne toteuttavat asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan ja tässä asetuksessa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisen valvomiseksi;
- b) vuoden aikana tehtyjen, hyväksytyjen ja uusittujen verkkovierailun lisämaksun soveltamista koskevien hakemusten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;
- c) niiden tekemisissä verkkovierailun lisämaksun hyväksymistä koskevissa päätöksissä tunnustetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen nettokatteen suuruus ja lisämaksua koskevat järjestelyt, jotka on ilmoitettu verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemisissä hakemuksissa, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyys varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä täytäntöönpanosäädöstä uudelleen viimeistään kesäkuuhun 2019 mennessä kuultuaan ensin BERECiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta suorittaa aikaisempi uudelleentarkastelu täytäntöönpanosta saatujen ensimmäisten kokemusten ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 2 kohdassa mainittujen tekijöiden merkittävien muutosten johdosta.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
 Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

RLAH-säännön ("roam like at home") mukaisesti tarjottujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen todellisten määrien suhteellinen muutos edellisen vuoden vastaavaan ajanjaksoon verrattuna:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{määrä}_k(t)}{\sum_1^n \text{määrä}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

jossa

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

n on niiden päivien lukumäärä, joina RLAH-sääntöä on sovellettu ($n \geq 30$); ja

t on vuosi, jona RLAH-sääntöä on sovellettu ensimmäisen kerran.

Tätä prosenttiosuutta olisi käytettävä arvioitaessa määrien muutosta ennustetun 12 kuukauden ajanjakson aikana siten, että se kerrotaan edellisen vuoden määrillä.

LIITE II

- 1) Matkaviestinnän vähittäispalvelujen w_i painokertoimet:

$$w_k = \frac{\text{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_{d_{ki}}}{\sum_{k=1}^3 \text{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta viittaa operaattorin kustakin palvelusta maksamaan keskimääräiseen yksikköhintaan epätasapainoisissa liikenteessä, kun kunkin palvelun yksikkönä on eurosenttiä i) äänipuhelun minuuttia kohti, ii) tekstiviestiä kohti ja iii) datansiirron megatavua kohti.

- 2) Hakijan vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhde sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisäänpäin suuntautuvan tukkutason liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}}{(\text{vähittäistaso ulospäin} + \text{tukkutaso sisäänpäin}) \text{ verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}_k}{(\text{vähittäistaso ulospäin} + \text{tukkutaso sisäänpäin}) \text{ verkkovierailuliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

- 3) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

- 4) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne} + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

5) Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa:

Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa = matkaviestinnän vähittäispalvelujen tulot

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}_k} \right)$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)
